

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 291/2023
31.05.2023.године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., против туженог ББ, предузетник адвокат из ..., ради накнаде штете, решавајући сукоб месне надлежности између Вишег суда у Сомбору и Вишег суда у Београду, у седници одржаној 31.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овом предмету **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Виши суд у Београду.

Образложење

Тужилца је поднела тужбу 05.01.2023. године Вишем суду у Сомбору означавајући као туженог адвоката ББ из ..., ради утврђења ништавости анекса уговора туженог „ВВ“ ДОО ... који јој је понуђен 10.08.2015. године и решења о отказу уговора о раду истог туженог које јој је уручено 21.12.2015. године, као и ради накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде приватности, угледа и части у укупном износу од 58.000.000,00 динара.

Виши суд у Сомбору је решењем П 3/23 од 13.01.2023. године одредио одвојено расправљање о тужбеним захтевима тужиле, па се у погледу захтева за утврђење ништавости анекса уговора од 10.08.2015. године који јој је понудио тужени „ВВ“ ДОО ... и решења о отказу уговора о раду истог туженог које јој је уручено 21.12.2015. године огласио стварно ненадлежним за поступање и списе предмета у том делу уступио Основном суду у Врбасу, као стварно и месно надлежном суду, на даљу надлежност и поступање.

Након приговора месне ненадлежности који је тужени ББ истакао у свом поднеску од 04.04.2023. године, Виши суд у Сомбору се решењем П 3/23 од 05.04.2023. године огласио месно ненадлежним за поступање по тужби тужиле (у делу захтева за накнаду нематеријалне штете) против туженог ББ и по правноснажности решења доставио је предмет Вишем суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

Виши суд у Београду није прихватио месну надлежност и уз акт П 827/23 од 10.05.2023. године доставио је предмет Врховном суду ради решавања сукоба месне надлежности који је изазвао.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, по захтеву за накнаду нематеријалне штете на основу члана 32. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/2023) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни суд је нашао да је за суђење у овом предмету месно надлежан Виши суд у Београду.

Одредбом члана 38. ЗПП прописано је да се тужба подноси суду који је опште месно надлежан, ако законом није другачије прописано, а то је према одредби члана 39. став 1. ЗПП суд на чијем подручју тужени има пребивалиште. Одредбом члана 46. ЗПП прописано је да је за суђење у споровима због повреде права личности, поред суда опште месне надлежности, надлежан и суд на чијем подручју је штетна радња извршена или суд на чијем подручју тужилац има пребивалиште, односно боравиште.

У конкретном случају, тужила је поднела тужбу са одређеним тужбеним захтевима– један ради утврђења ништавости анекса уговора о раду и решења о отказу уговора о раду послодавца и други ради накнаде нематеријалне штете у виду душевних болова због повреде права личности (приватности, части и угледа). У ситуацији када је Виши суд у Сомбору којем је поднета тужба донео одлуку о одвојеном расправљању о тужбеним захтевима, правилно је тај суд испитао своју надлежност и у односу на тужбени захтев за утврђења ништавости анекса уговора о раду и решења о отказу уговора о раду утврдио да је стварно надлежан основни суд и то Основи суд у Врбасу према седишту послодавца и подручју где се рад обављао.

У односу на захтева за накнаду нематеријалне штете која је према наводима тужбе настала услед повреде права личности, што представља имовинскоправни захтев за који законом није прописана искључива месна надлежност неког суда, надлежан је поред суда опште месне надлежности и суд на чијем подручју тужила има пребивалиште у смислу члана 46 ЗПП. Како се ради о изабраној надлежности коју бира тужила, а у конкретном случају тужила се није определила да поднесе тужбу суду на чијем подручју има пребивалиште, док је тужени благовремено истакао приговор месне ненадлежности суда којем је поднета тужба јер је његово пребивалиште у Земуну, то је за суђење у овом спору месно надлежан суд опште месне надлежности у смислу члана 39. став 1. ЗПП, а то је Виши суд у Београду (имајући у виду и његову стварну надлежност спрам вредности предмета спора по том тужбеном захтеву која је одређена у износу од 58.000.000,00 динара)

Из наведених разлога, на основу члана 22. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић